

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “การสร้างเอกลักษณ์ให้กับองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมในธุรกิจบ้านจัดสรรระดับกลาง” ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยแหล่งข้อมูลจากการเก็บข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ การศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึงคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นลำดับตามหัวข้อดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมไปใช้ในธุรกิจบ้านจัดสรรที่มีอยู่ในท้องตลาด ประกอบด้วย การประเมิน และแบ่งกลุ่มลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมไปใช้กับโครงการที่มีอยู่ในปัจจุบัน และกรณีศึกษาการนำเอาองค์ประกอบทั้ง 10 ประเภทไปใช้

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ที่อยู่อาศัยหรือมีแนวโน้มที่จะอยู่อาศัยในโครงการบ้านจัดสรรระดับกลาง ประกอบด้วย ระดับการจดจำองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท ความพึงพอใจในการนำเอาองค์ประกอบไปใช้ในการออกแบบ

4.1 วิเคราะห์ลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมไปใช้ในธุรกิจบ้านจัดสรรที่มีอยู่ในท้องตลาด

4.1.1 การประเมินและแบ่งกลุ่มลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมไปใช้กับโครงการที่มีอยู่ในปัจจุบัน

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท (ภาณีณ สงษ์ประชา, 2548, น. 29-30) ที่ทำการ ศึกษาในครั้งนี้ซึ่งประกอบด้วย

1. องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่นำเสนอในภาพรวม ได้แก่ รูปร่างอาคาร สัดส่วน รูปทรง การวางผังโครงการ การจัดวางองค์ประกอบของกลุ่มอาคาร และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม
2. องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่นำเสนอเฉพาะส่วน ได้แก่ สี วัสดุ หลังคา ชุ่มหน้า การเดินบันไดวน ราว และระแนง

จากการทำการสำรวจโครงการบ้านจัดสรรระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑลจำนวน 53 โครงการของโครงการ (brand) โดยเลือกตัวอย่างตราสินค้าละ 1 โครงการ
รวมจำนวนตัวอย่าง 53 โครงการ พบลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่นำเสนอ
ในภาพรวมไปใช้ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม
ที่นำเสนอในภาพรวมไปใช้ในธุรกิจบ้านจัดสรร

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม	ลักษณะการใช้องค์ประกอบ	จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ
รูปร่าง (shape)	สี่เหลี่ยม	53	100
รูปทรงอาคาร (form)	ผืนผ้า	53	100
การวางผังโครงการ (lay out)	ซอยแบ่งตามถนน	43	81.7
	บ้านติดสนามกอล์ฟ	1	2
	กลุ่มบ้าน	1	2
	บ้านริมทะเลสาบ	6	10.3
	บ้านริมหาดจำลอง	1	2
	บ้านริมสวน	1	2
การจัดวางองค์ประกอบของกลุ่ม อาคาร (composition)	N/A	-	N/A
รูปแบบทางสถาปัตยกรรม(style)	ร่วมสมัย	25	46.9
	ไทยร่วมสมัย	10	18.5
	ยุโรปร่วมสมัย	4	8.2
	โมเดิร์น	2	4
	โมเดิร์นร่วมสมัย	9	16.4
	เมดิเตอร์เรเนียนร่วมสมัย	1	2
	สเปนิช	1	2
	ทิวคอร์ทร่วมสมัย	1	2

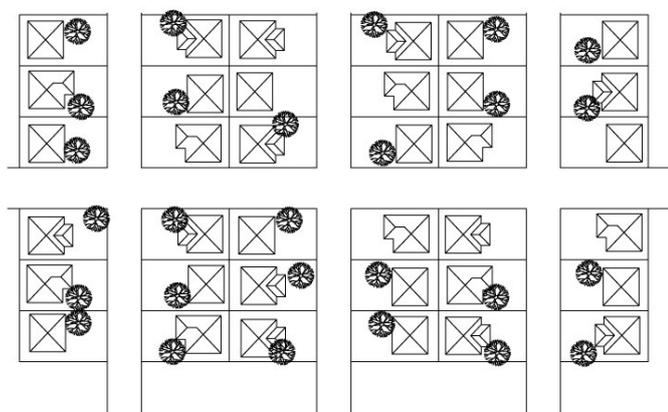
N = 53 โครงการ

จากตารางที่ 4.1 พบว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบสัดส่วนขององค์ประกอบทาง
สถาปัตยกรรมที่นำเสนอในภาพรวม มีองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมอยู่ 2 ประเภทที่มีความ
แตกต่างกันด้านลักษณะการนำมาใช้กับโครงการได้แก่ การวางผังโครงการและรูปแบบทาง
สถาปัตยกรรมซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวางผังโครงการพบว่ามีวางผังโครงการโดยแบ่งพื้นที่ตามถนนเป็นแนวตรง มีบ้านตั้งอยู่ทั้ง 2 ข้างของถนน ลักษณะการวางตัวบ้านและแปลงพื้นที่ขายเป็นแนวกริด (grid) มีจำนวนร้อยละ 81.7

ภาพที่ 4.1

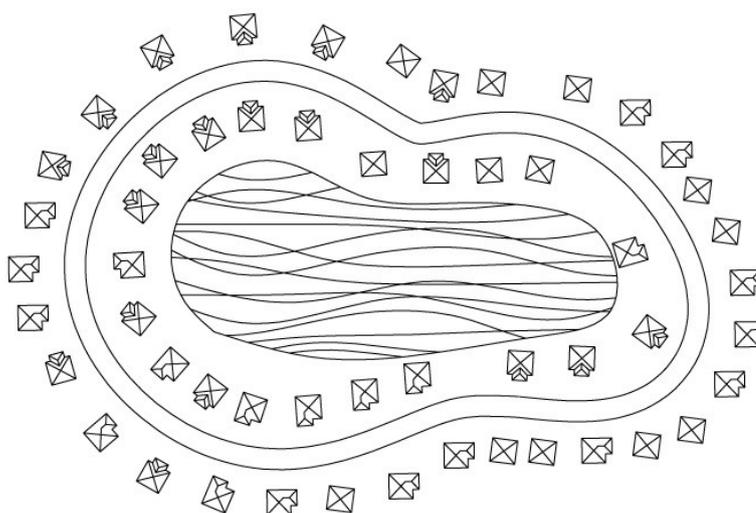
ลักษณะการวางผังโดยแบ่งพื้นที่ตามถนนเป็นแนวตรง

การวางผังโครงการที่มีบ้านริมทะเลสาบโดยมีทะเลสาบอยู่กึ่งกลางพื้นที่และมีบ้านอยู่รอบทะเลสาบแนวการวางบ้านจะขนานไปกับขอบของทะเลสาบซึ่งมีจำนวนร้อยละ 10.3

ภาพที่ 4.2

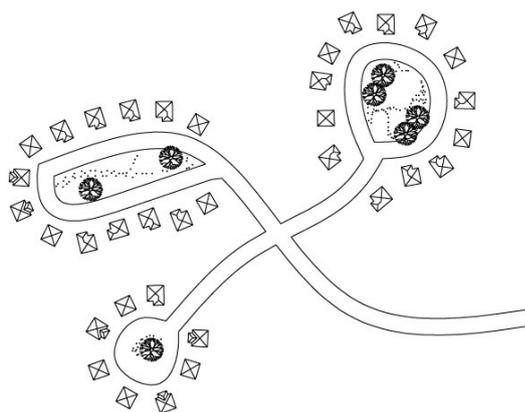
ลักษณะการวางผังโครงการบ้านริมทะเลสาบ

การวางผังแบบกลุ่มบ้าน (cluster) ใช้การแบ่งแปลงพื้นที่เป็นกลุ่มของบ้านจำนวนน้อย ๆ หลาย ๆ กลุ่ม โดยกลุ่มของบ้านจะโอบล้อมพื้นที่ส่วนกลางร่วมกันซึ่งมีจำนวนร้อยละ 2

ภาพที่ 4.3

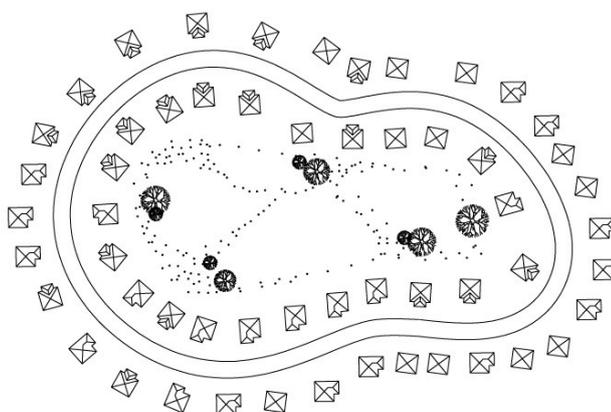
ลักษณะการวางผังแบบกลุ่มบ้าน

การวางผังแบบบ้านติดสนามกอล์ฟและบ้านริมสวนมีลักษณะคล้ายกับบ้านริมทะเลสาบคือ มีพื้นที่สนามกอล์ฟหรือสวนอยู่ตรงกลางและจัดแปลงที่ดินล้อมรอบล้อมไปตามพื้นที่ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 2

ภาพที่ 4.4

ลักษณะการวางผังแบบบ้านติดสนามกอล์ฟ

บ้านริมหาดมีลักษณะคล้ายกับบ้านริมทะเลสาบแต่มีการจำลองชายหาดเพิ่มขึ้นซึ่งมีจำนวนร้อยละ 2 ของโครงการทั้งหมด

การใช้รูปแบบทางสถาปัตยกรรมพบว่ารูปแบบทางสถาปัตยกรรมมีลักษณะการนำมาใช้อย่างหลากหลายเช่นเดียวกัน

ทั้งสององค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่ได้รับการนำมาใช้อย่างหลากหลายจะพบระดับการกระจายตัวที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในด้านการจัดวางผังจะมีลักษณะการนำมาใช้ 6 รูปแบบ แต่จำนวนโครงการที่นำเอาลักษณะการวางผังที่ไม่ใช่การวางตามแนวกริดมาใช้มีจำนวนน้อย ดังจะเห็นได้ว่าโครงการที่มีการวางผังตามแนวกริดมีมากถึงร้อยละ 81.7 รองลงมาคือ บ้านริมทะเลสาบร้อยละ 10.3 ความแตกต่างระหว่างการวางผังตามแนวกริด และการวางผังแบบมีทะเลสาบมีมากถึงร้อยละ 71.4 การสร้าง และการรับรู้ความแตกต่างจึงมีมากกว่า และเมื่อเปรียบเทียบถ้ามีโครงการที่มีการวางผังแบบใหม่แตกต่างจากการวางผังทั้ง 6 แบบนี้แล้ว ร้อยละความแตกต่างจะอยู่ที่ร้อยละ 79.7 ในขณะที่ลักษณะการนำเอารูปแบบทางสถาปัตยกรรมมาใช้จะพบว่า การนำเอารูปแบบร่วมสมัยมาใช้มีร้อยละ 46.9 รองลงมาคือไทยร่วมสมัยมีร้อยละ 18.5 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบทางสถาปัตยกรรมทั้งสองประเภทอยู่ที่ร้อยละ 28.4 ถ้าหากมีการนำเอารูปแบบทางสถาปัตยกรรมแบบใหม่มาใช้จะมีความแตกต่างอยู่ที่ร้อยละ 44.9

จะพบว่าความแตกต่างของการใช้รูปแบบทางสถาปัตยกรรมมีน้อยกว่าเมื่อเทียบกับการวางผัง ในขณะเดียวกันที่ลักษณะการนำมาใช้กลับมีมากกว่า (การวางผังมี 6 แบบ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมมี 8 แบบ) จึงทำให้ความแตกต่างของข้อมูลของลักษณะการวางผังมีมากกว่ารูปแบบทางสถาปัตยกรรม

ในด้านการจัดวางองค์ประกอบของกลุ่มอาคารไม่สามารถทำการประเมินได้ ทั้งนี้เนื่องจากในโครงการบ้านจัดสรรระดับกลางทุกโครงการมีอาคาร (บ้าน) เพียงหลังเดียวต่อ 1 หน่วยขาย (การสร้างศาลาซึ่งครอบคลุมในด้านนี้มักเป็นการสร้างที่หลังโดยผู้บริโภคเอง) จึงไม่สามารถประเมินในองค์ประกอบนี้ที่ต้องอาศัยการจัดวางหน่วยอาคารตั้งแต่ 2 อาคารขึ้นไปได้

ในส่วนของลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่นำเสนอเฉพาะส่วน
ไปใช้พบลักษณะการนำไปใช้ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม
ที่นำเสนอเฉพาะส่วนไปใช้ไปในธุรกิจบ้านจัดสรร

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม	ลักษณะการใช้องค์ประกอบ	จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ
สี - color	ครีม	43	79.5
	น้ำตาล	31	57.1
	ขาว	22	42.8
	ฟ้า	6	10.2
	เทา	11	20.4
	เหลือง	1	2.0
	ส้ม/ชมพูอ่อน	12	22.4
วัสดุ - material	ปูนฉาบเรียบ	54	100
	ไฟเบอร์ซีเมนต์(ผนังไม้เทียม)	21	40.8
	อิฐโชว์แนว	2	4.0
	หิน	1	2.0
	สตัดโก	1	2.0
หลังคา - roof	จั่ว	12	23.4
	ปั้นหย่า	25	49.6
	ปั้นหย่าซ้อนชั้น	2	4.0
	จั่วและยอดไม้ฉลุ	1	2.0
	ปั้นหย่าและยอดไม้ฉลุ	1	4.0
	โดม8เหลี่ยมและปั้นหย่า	3	6.0
	จั่วและปั้นหย่า	3	6.0
ซุ้มหน้าและการเดินบัวปูน - facade	ซุ้มเดินบัวแบบร่วมสมัย	39	73.4
	ซุ้มปีกไม้สไตลทิวคอร์ท	1	2.0
	ซุ้ม8เหลี่ยม	3	6.0
	ซุ้มจั่วและปูนปั้นยุโรป	2	4.0
	ซุ้มเดินบัว2แนว	1	2.0
	ซุ้มจั่วและไม้ฉลุ	2	4.0
	ซุ้มเมดิเตอร์เรเนียน	1	2.0
	ซุ้มโมเดิร์น	1	2.0
	ซุ้มจั่ว	2	4.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม	ลักษณะการใช้องค์ประกอบ	จำนวน	ร้อยละ
ราว ระแนง - fin & rail	ระแนงกันแดด	2	4.0
	เหล็กราวระเบียงตรงแนวนอน	18	34.6
	เหล็กราวระเบียงตรงแนวตั้ง	17	32.6
	ราวเหล็กดัดเป็นลาย	3	6.0
	เหล็กราวระเบียงแนวนอนและไม้	1	2.0
	ไม้ราวระเบียงตรงแนวตั้ง	5	12.0

N=53 โครงการ

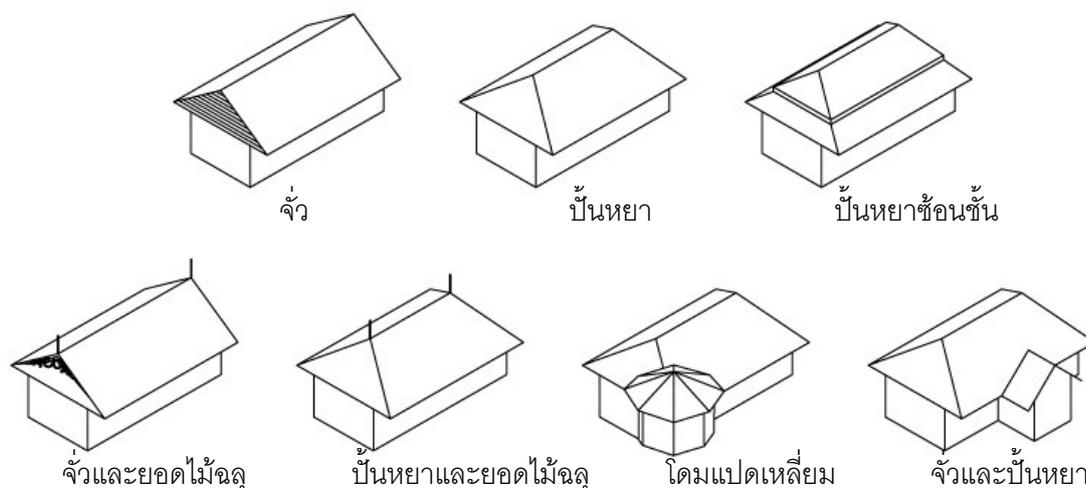
การใช้องค์ประกอบด้านสีในโครงการจัดสรรพบว่า โครงการมีการใช้สีทั้งหมด 7 สีด้วยกัน โดยสีที่มีการใช้มากที่สุดคือ สีครีม ความแตกต่างของการใช้สีเมื่อคิดเป็นร้อยละระหว่างสีที่มากที่สุดกับสีที่มีการใช้รองลงมาคือ ต่างกันร้อยละ 22.3 ถ้ามีโครงการที่ใช้สีที่มีความแตกต่างจากสีทั้ง 7 นี้ จะมีอัตราความแตกต่างร้อยละ 77.5

วัสดุที่มีการนำมาใช้ทั้งหมด 5 ชนิดด้วยกัน อัตราความแตกต่างระหว่างวัสดุที่ใช้มากที่สุด และวัสดุรองลงมาอยู่ที่ร้อยละ 59.2 หากมีโครงการที่มีการใช้วัสดุที่มีความแตกต่างจากวัสดุทั้ง 5 ชนิดนี้ร้อยละของความแตกต่างจะอยู่ที่ 98

หลังคา มีลักษณะการใช้ทั้งหมด 8 แบบดังนี้

ภาพที่ 4.5

ลักษณะหลังคาแบบต่าง ๆ

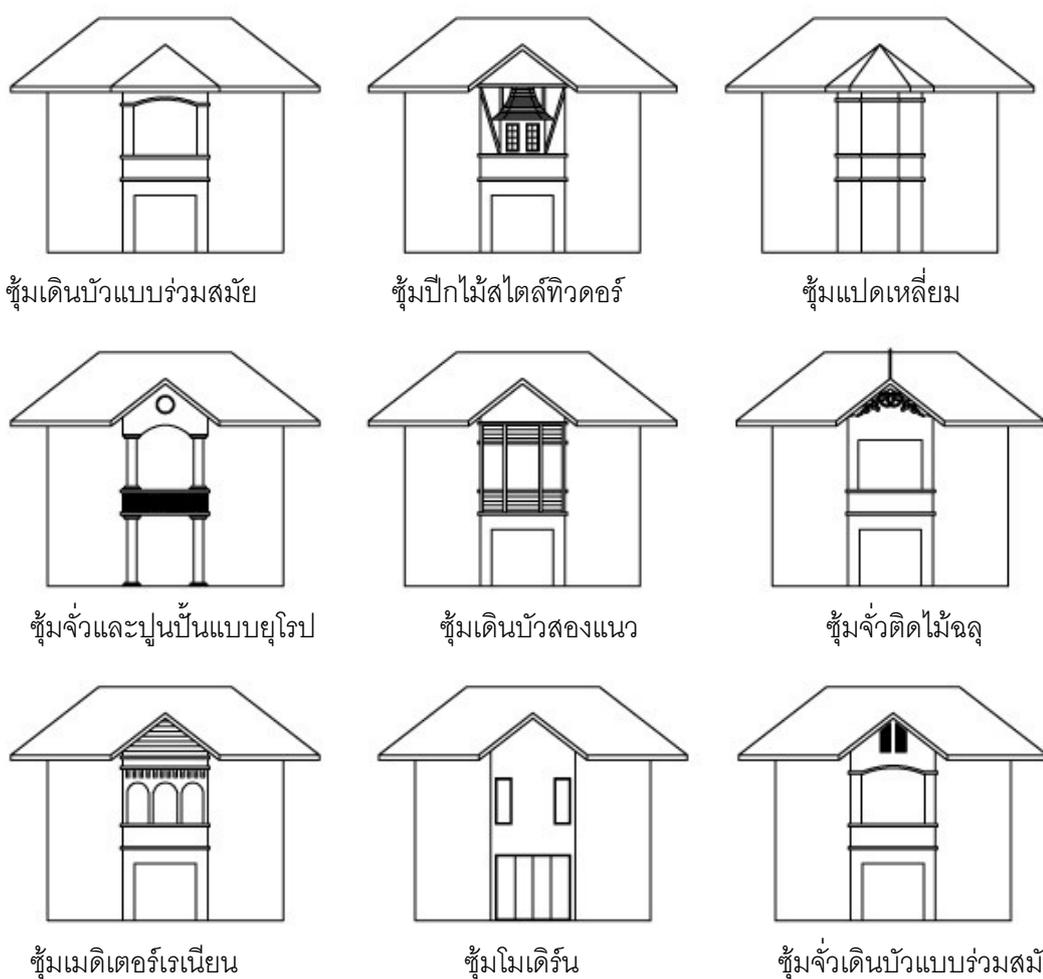

รูปแบบหลังคาที่มีการใช้มากที่สุดคือ หลังคาทรงปั้นหยาความแตกต่างของรูปแบบหลังคาที่ใช้มากที่สุดกับรูปแบบที่รองลงมาต่างกันร้อยละ 26.2 ถ้าหากมีการใช้รูปแบบหลังคาแบบใหม่จะมีอัตราความแตกต่างอยู่ร้อยละ 47.6

ชั้มน้ำและการเดินบัวปูนมีลักษณะการใช้ทั้งหมด 9 แบบภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.6

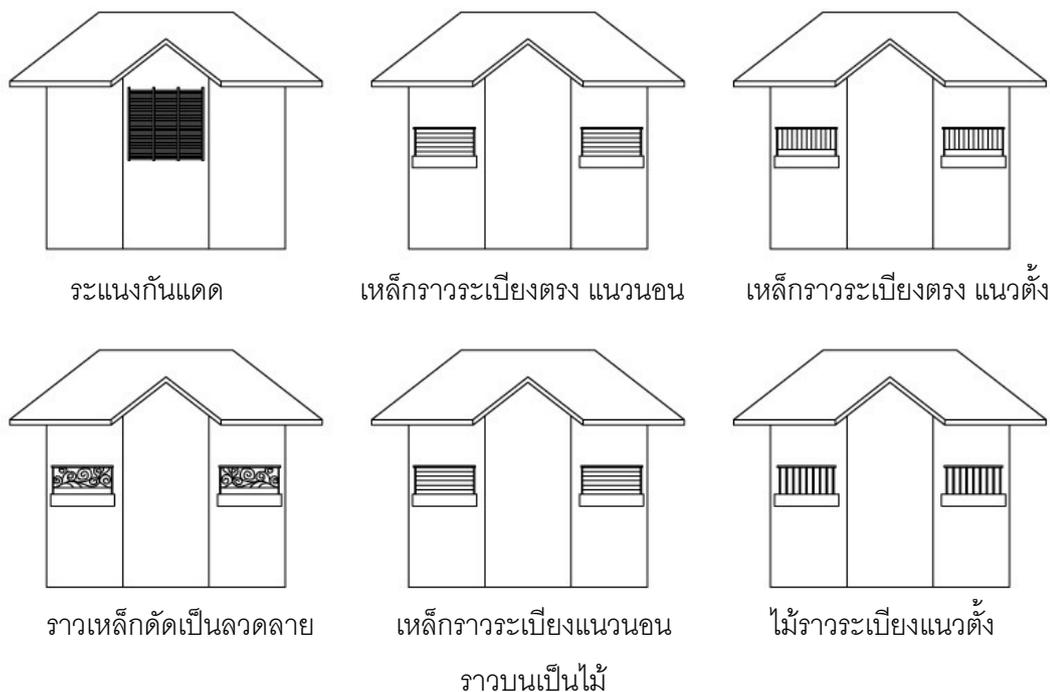
รูปแบบการใช้ชั้มน้ำและการเดินบัวปูน

รูปแบบการใช้ชั้มน้ำ และบัวพบว่าชั้มน้ำแบบร่วมสมัยมีการใช้มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกับรูปแบบที่มีรองลงมาพบว่า มีอัตราความแตกต่างอยู่ที่ร้อยละ 67.4 ถ้าโครงการทำการออกแบบชั้มน้ำแบบใหม่จะมีอัตราความแตกต่างร้อยละ 71.4

ร้าวระแนงพบลักษณะการใช้ดังภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.7
ลักษณะการใช้ร้าวระแนง

เมื่อดูลักษณะการใช้ระแนงพบว่า รูปแบบที่มีการใช้มากที่สุดคือ เหล็กกร้าวระเบียงตรง แนวนอน มีความแตกต่างจากรูปแบบที่รองลงมาร้อยละ 2 เมื่อโครงการใช้รูปแบบร้าวระแนงแบบใหม่ จะมีร้อยละความแตกต่างอยู่ที่ร้อยละ 2.6

วัตถุประสงค์ในการทำการศึกษาดังกล่าวถึงลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ชนิดไปใช้กับโครงการบ้านจัดสรร สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อที่จะทำการแบ่งกลุ่มขององค์ประกอบว่าลักษณะการนำไปใช้แบบใดบ้าง ที่ถือว่ามี ความแตกต่างทางลักษณะการนำไปใช้และแบบใดบ้างที่ไม่ถือว่ามี ความแตกต่างทางลักษณะการนำไปใช้ (บทที่ 3 น. 34) ซึ่งสามารถจำแนกประเภทของการใช้องค์ประกอบรวมทั้งร้อยละของความแตกต่างได้ดัง ตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ลักษณะการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่มี ความแตกต่าง

และร้อยละของความแตกต่าง

องค์ประกอบ	จำนวนของลักษณะการใช้ องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม	ลักษณะการใช้ องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ถือว่าไม่มี ความแตกต่าง	ร้อยละของความแตกต่างของลักษณะการใช้ องค์ประกอบที่มากที่สุดและรองลงมา	ร้อยละของความแตกต่างของลักษณะการใช้ องค์ประกอบที่มากที่สุดและน้อยที่สุด
รูปร่าง (shape)	1	สี่เหลี่ยม	100.0	98.0
รูปทรงอาคาร (form)	1	สี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ด้านกว้างและยาวใกล้เคียงกัน	100.0	98.0
การวางผังโครงการ (lay out)	6	วางผังโดยแบ่งพื้นที่ตามถนนเป็นแนวตรง	77.4	79.7
การจัดวางองค์ประกอบของกลุ่มอาคาร (composition)	N/A	N/A	N/A	N/A
รูปแบบทางสถาปัตยกรรม (style)	8	รูปแบบร่วมสมัย	28.4	44.1
สี (color)	7	ครีม น้ำตาล ขาว เทา และส้ม/ชมพูอ่อน	22.7	77.5
วัสดุ (material)	5	-ปูนฉาบเรียบและไฟเบอร์ซีเมนต์	59.2	98.0
หลังคา (roof)	7	ปั้นหย่าและจั่ว	26.2	47.6
ซุ้มหน้าและการเดินบัวปูน (façade)	9	ซุ้มอาคารเดินบัวแบบร่วมสมัย	67.4	71.4
ราว ระแนง (fin & rail)	6	เหล็กวาระบียงเดินเส้นตรงแนวนอนและเหล็กวาระบียงเดินเส้นตรงแนวตั้ง	2.6	32.6

จากตารางที่ 4.3 สามารถอภิปรายผลได้ว่าการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่นำเสนอเฉพาะส่วนไปใช้มีความหลากหลายค่อนข้างมากกว่า เมื่อเทียบกับการนำเอาองค์ประกอบที่นำเสนอในภาพรวมไปใช้ ทั้งนี้เนื่องมาจากองค์ประกอบเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของอาคารการเปลี่ยนแปลงจึงสามารถทำได้ง่ายกว่า แต่ในขณะเดียวกัน เมื่อมองในแง่ของความ

แตกต่างทางการใช้งาน จะพบว่าอัตราความแตกต่างของรูปแบบที่มีการใช้มากที่สุด และรองลงมาขององค์ประกอบทางด้านการวางผังมีมากที่สุดคือ ร้อยละ 77.4 รองลงมาคือซุ้มหน้า และการเดิน บัวซึ่งมีความแตกต่างอยู่ที่ร้อยละ 67.4 ในขณะที่องค์ประกอบที่มีความแตกต่างทางด้านการนำไปใช้น้อยที่สุดคือ ราวระเบียงซึ่งมีความแตกต่างระหว่างแบบที่มากที่สุด และรองลงมาเพียงร้อยละ 2.6 ซึ่งการเปรียบเทียบถึงความแตกต่างจะทำให้ทราบได้ถึงประสิทธิภาพของการนำไปใช้สร้าง การรับรู้ให้กับผู้บริโภค เพราะถ้าความแตกต่างทางขอบเขตมีน้อยเมื่อใด โอกาสที่ผู้บริโภคจะมีการ รับรู้ว่าเป็นโครงการที่มีลักษณะการใช้อาคารประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่างกันมากเป็นโครงการใน เครือเดียวกันย่อมมีสูง ซึ่งทำให้การสร้างเอกลักษณ์ทำได้ยากขึ้น (Schiffman and Kanuk, 1991, pp. 150-153) จึงสามารถสรุปได้ว่าการสร้างเอกลักษณ์ผ่านองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม โดยการใช้องค์ประกอบที่มีความแตกต่างแล้วได้ผลดีที่สุดคือการใช้รูปแบบวางผังโครงการ

4.1.2 กรณีศึกษาการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมไปใช้ในธุรกิจจัดสรร

จากการศึกษาและจำแนกลักษณะการใช้อาคารประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาลึกลงไปในส่วนของโครงการที่มีการนำเอาลักษณะการใช้อาคารประกอบที่มีความแตกต่างมาสร้างเอกลักษณ์ รวมทั้งดูถึงลักษณะการจัดวางองค์ประกอบเพื่อ กระตุ้นการรับรู้ และจดจำของผู้บริโภค จำนวน 6 โครงการ โดยมีรายละเอียดของโครงการดังแสดง ในตารางที่ 4.4

โครงการ A เป็นโครงการที่มีการนำเอาลักษณะการวางผังโครงการความแตกต่างจากโครงการทั่วไป โดยโครงการ A มีลักษณะการวางผังแบบบ้านล้อมทะเลสาบขนาดใหญ่ ลักษณะการวางผังเป็นแบบระดับสิ่งเร้าปานกลางคือ เป็นการวางผังที่ไม่เหมือนกันทั้งหมดทุกหลังแต่สามารถจับรูปแบบการวางผังได้ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2541, น. 60) ในส่วนขององค์ประกอบอื่น ๆ พบว่ามีการใช้ที่อยู่ในเกณฑ์ไม่มีความแตกต่าง ในกรณีของโครงการ A นี้มีระดับราคาที่สูงกว่าราคาบ้านจัดสรรระดับกลาง แต่เนื่องจากโครงการ A เป็นโครงการที่มีการนำเสนอ และใช้สื่อเป็น ในการนำเสนอถึงการใช้อาคารประกอบประเภทการวางผังที่มีความแตกต่างจากโครงการอื่นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ผู้บริโภคมีการรับรู้ที่ชัดเจนกว่าเมื่อเปรียบเทียบโครงการระดับกลางที่มีการใช้การวางผังที่แตกต่างแต่มีการโฆษณาน้อยกว่า ประกอบกับเมื่อทำการสำรวจโครงการในระดับราคา 3 – 10 ล้านบาทพบว่าไม่มีโครงการใดมีความโดดเด่นทางด้านารวางผัง จึงเป็นเหตุผลให้ผู้วิจัยเลือก ทำการศึกษาโครงการนี้เพื่อให้สามารถวัดผลการรับรู้ของผู้บริโภคด้านการวางผังได้ชัดเจนกว่า

ตารางที่ 4.4

ลักษณะของการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท

ไปใช้ในโครงการกรณีศึกษา

โครงการ ตัวแปร	A	B	C	D	E	F
รูปร่าง (shape)	สี่เหลี่ยมผืนผ้า	สี่เหลี่ยมผืนผ้า	สี่เหลี่ยมผืนผ้า	สี่เหลี่ยมผืนผ้า	สี่เหลี่ยมผืนผ้า	สี่เหลี่ยมผืนผ้า
รูปทรงอาคาร (form)	สี่เหลี่ยมด้าน กว้างและยาว ใกล้เคียงกัน	สี่เหลี่ยมด้าน กว้างและยาว ใกล้เคียงกัน	สี่เหลี่ยมด้าน กว้างและยาว ใกล้เคียงกัน	สี่เหลี่ยมด้าน กว้างและยาว ใกล้เคียงกัน	สี่เหลี่ยมด้าน กว้างและยาว ใกล้เคียงกัน	สี่เหลี่ยมด้าน กว้างและยาว ใกล้เคียงกัน
การวางผังโครงการ (lay out)	บ้านริม ทะเลสาบ	บ้านแบ่งตาม แนวกริดถนน	บ้านแบ่งตาม แนวกริดถนน	บ้านแบ่งตาม แนวกริดถนน	บ้านแบ่งตาม แนวกริดถนน	บ้านแบ่งตาม แนวกริดถนน
การจัดวาง องค์ประกอบของกลุ่ม อาคาร (composition)	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
รูปแบบทาง สถาปัตยกรรม (style)	ร่วมสมัย	คลาสสิก	ปฏิฐาน	ไทยร่วมสมัย	ร่วมสมัย	ร่วมสมัย
สี (color)	ครีม น้ำตาล	เหลือง	ส้มเข้ม	ครีม น้ำตาล	ครีม ฟ้า	น้ำตาล
วัสดุ (material)	ปูน/ไม้เทียม	ปูนฉาบเรียบ	สตัคโค	ปูน/ไม้เทียม	ปูน/ไม้เทียม	ปูน/ไม้เทียม
หลังคา (roof)	ปั้นหย่า	ปั้นหย่า	ปั้นหย่าซ้อนชั้น	พื้นดิน	จั่ว	ปั้นหย่า
ซุ้มหน้าและการเดินบัว ปูน (façade)	ร่วมสมัย	ซุ้มโค้ง	ซุ้มซ้อนชั้น	พื้นที่	ซุ้มร่วมสมัย	ซุ้มร่วมสมัย
ราว ระเบียง (fin & rail)	ราวเหล็ก แนวนอน	ราวเหล็กดัด เป็นลวดลาย	ราวเหล็ก แนวนอน	ราวเหล็ก แนวนอน	ราวเหล็ก แนวนอน	ราวระแนงต่าง ขนาด

โครงการ B เป็นโครงการที่มีการนำเอาลักษณะรูปแบบทางสถาปัตยกรรมสไตล์คลาสสิกมาใช้ในแตกต่างจากโครงการทั่วไป ลักษณะการนำเอารูปแบบมาใช้เป็นแบบสิ่งเร้าต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่าโครงการมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่อยู่ในเกณฑ์ที่มีความแตกต่างจากโครงการอื่นอีก 1 องค์ประกอบคือ สี ซึ่งใช้สีเหลืองในแบบสิ่งเร้าต่ำ ในส่วนขององค์ประกอบอื่น ๆ พบว่ามีการใช้ที่อยู่ในเกณฑ์ไม่มีความแตกต่าง

โครงการ C เป็นโครงการที่มีการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่มีความแตกต่างด้านลักษณะการนำมาใช้หลายองค์ประกอบ ได้แก่

- รูปแบบทางสถาปัตยกรรม สไตล์ปฏิฐาน การจัดวางแบบสิ่งเร้าสูง
- สี ใช้สีส้มเข้ม ตำแหน่งการทาสีแบบสิ่งเร้าต่ำ

- วัสดุ ปูนผสมสี (สตัคโก) การใช้วัสดุแบบสิ่งเร้าต่ำ

ในส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ พบว่ามีการใช้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่มีความแตกต่าง

โครงการ D เป็นโครงการที่มีการนำเอาลักษณะของหลังคาและวัสดุที่มีความแตกต่างมาใช้ โดยหลังคามีลักษณะเป็นแบบชนพื้นเมืองเขตร้อน มีการจัดวางแบบสิ่งเร้าต่ำ วัสดุจะเป็นไม้ธรรมชาติ มีการจัดวางแบบสิ่งเร้าต่ำ ในส่วนขององค์ประกอบอื่น ๆ พบว่ามีการใช้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่มีความแตกต่าง

โครงการ E เป็นโครงการที่มีการนำเอาลักษณะของซุ้มหน้าและการเดินบัวมาใช้ โดยใช้การเดินบัวปูนทั้งแนวตั้งและแนวนอนภายใต้ซุ้มอาคารหน้าจั่ว ในส่วนขององค์ประกอบอื่น ๆ พบว่ามีการใช้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่มีความแตกต่าง

โครงการ F เป็นโครงการที่มีลักษณะการนำเอาระแนง ราวลูกกรงมาใช้แตกต่างจากโครงการอื่น ๆ โดยใช้ระแนงเหล็กแทนส่วนของซุ้มทางเข้าโครงการ ร้ว ป้ายโครงการ โดยมีการจัดวางแบบสิ่งเร้าสูง ในส่วนขององค์ประกอบอื่น ๆ พบว่า มีการใช้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่มีความแตกต่าง

เมื่อทำการศึกษาถึงลักษณะการนำเอาองค์ประกอบทั้ง 10 ประเภทมาใช้ ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้บริโภครวม 100 คน เพื่อให้ทราบถึงความจดจำที่ผู้บริโภครู้ต่อโครงการทั้ง 7 โครงการ ผลที่ได้เป็นดังแสดงในตาราง 4.5 โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากตารางที่ 4.5 พบว่าโครงการ A ซึ่งเป็นโครงการที่มีรูปแบบการวางผังโครงการที่มีความแตกต่างนั้นมีอัตราการจำได้ถึงลักษณะการวางผังในผู้บริโภครวมมากที่สุดเมื่อเทียบกับโครงการอื่นที่มีการวางผังที่ไม่มีความแตกต่าง ในส่วนของการใช้องค์ประกอบทางด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรมพบว่าโครงการ B มีผู้บริโภครู้จำได้ดีที่สุดในขณะที่โครงการ C ซึ่งใช้รูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่มีความแตกต่างเหมือนกันกลับมีการจดจำน้อย ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก 2 ปัจจัยด้วยกันคือ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่โครงการ B นำมาใช้ (คลาสสิก) เป็นที่รู้จักของผู้บริโภค ต่างจากโครงการ C ที่ใช้รูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่เป็นที่รู้จักในประเทศไทยมากนัก (ภูฐาน) จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้บริโภครู้จำที่จะไม่จดจำเพราะเกินความคาดหมายทางการรับรู้ หรืออีกหนึ่งปัจจัยคือโครงการ C มีการใช้องค์ประกอบที่มีความแตกต่างมากถึง 3 ประเภทด้วยกัน อาจเป็นเหตุให้ปริมาณของข้อมูลที่ผู้บริโภครู้ได้รับเกินขีดความสามารถในการแปลความของผู้บริโภคเนื่องจากข้อมูลมากเกินไป จึงทำให้ผู้บริโภครู้จำ (Schiffman and Kanuk, 1991, p. 163)

ตารางที่ 4.5

ร้อยละของข้อมูลด้านการจดจำลักษณะองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภทในธุรกิจ
บ้านจัดสรรที่เป็นกรณีศึกษา

โครงการ/ตัวแปร	A	B	C	D	E	F
1.รูปร่าง (shape)	5.4	8.9	7.4	13.2	13.8	10.8
2.รูปทรง (form)	8.1	8.9	11.1	13.2	25.9	11.5
3.ผัง (lay out)	<u>37.8</u>	23.2	11.1	10.5	15.5	13.5
4.สัดส่วน (composition)	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
5.รูปแบบทาง สถาปัตยกรรม (style)	13.5	<u>48.2</u>	<u>24.1</u>	23.7	29.3	43.2
6.สี (color)	21.6	<u>19.6</u>	<u>16.7</u>	15.8	17.2	8.1
7.วัสดุ (material)	13.5	12.5	<u>13.0</u>	<u>28.9</u>	3.4	16.2
8.หลังคา (roof)	2.7	19.6	14.8	<u>2.6</u>	19.0	13.5
9.ซุ้มหน้าและการ เดินบัวปูน (façade)	10.8	3.6	3.7	2.6	<u>1.7</u>	2.7
10.ราว ระแนง (fin & rail)	2.1	3.6	9.3	13.2	1.7	<u>10.8</u>

หมายเหตุ: ช่องที่มีการขีดเส้นใต้ตัวเลขไว้คือองค์ประกอบที่มีลักษณะการใช้ที่อยู่มากที่สุดในเกณฑ์ที่มีความแตกต่างจากโครงการอื่น ๆ N = 150 คน

เมื่อดูองค์ประกอบที่นำเสนอเฉพาะส่วนเรื่องสีจะพบว่า โครงการ A เป็นโครงการที่มีคนจดจำได้มากที่สุด ในขณะที่โครงการ B และ C ซึ่งเป็นโครงการที่มีการใช้สีที่แตกต่างกลับมีระดับการจดจำไม่แตกต่างกับโครงการอื่น ๆ เลย อาจสรุปได้ว่าการใช้สีกับโครงการยังไม่มีผลต่างที่เด่นชัดด้านการจดจำในผู้บริโภค องค์ประกอบด้านวัสดุพบว่าโครงการที่มีการจดจำได้ดีที่สุดคือโครงการ D ซึ่งมีการใช้วัสดุที่แตกต่างและเป็นที่น่าสนใจที่โครงการ C กลับมีระดับการจดจำต่ำ ทั้งนี้เหตุผลน่าจะคล้ายกับเรื่องรูปแบบทางสถาปัตยกรรมคือ วัสดุของโครงการ C (สติกโก) มี

ความแตกต่างเกินไป ต่างจากโครงการ D ที่เป็นวัสดุที่คนคุ้นเคยแต่เป็นวัสดุที่ไม่ค่อยมีการนำมาใช้กับส่วนภายนอกของโครงการจัดสรร องค์ประกอบประเภทหลังคาพบว่าโครงการ D ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้หลังคาที่มีความแตกต่างจากโครงการอื่นมีอัตราการจดจำที่ต่ำที่สุด ในขณะที่โครงการอื่น ๆ มีอัตราการจดจำที่ใกล้เคียงกัน อาจมาจากรูปแบบหลังคาเกินความคาดหวังทางการรับรู้ของมนุษย์จึงทำให้ผลการรับรู้และจดจำออกมาต่ำ องค์ประกอบด้านชั่มหน้าและการเดินบัวพบว่าโครงการ A มีการจดจำที่ดีที่สุด ในขณะที่โครงการ E กลับมีระดับการรับรู้และจดจำต่ำสุด แต่ในขณะเดียวกันพบว่าอัตราการจดจำองค์ประกอบประเภทชั่มหน้า และการเดินบัวมีอัตราต่ำมาก อาจสรุปได้ว่าองค์ประกอบนี้มีประสิทธิภาพในการสร้างการจดจำต่ำ องค์ประกอบด้านราว ระแนงพบว่าโครงการ F มีการจดจำที่ดีที่สุดแต่ในขณะเดียวกันอัตราการจดจำโดยรวมก็อยู่ในระดับต่ำอาจสรุปได้เช่นเดียวกับองค์ประกอบด้านชั่มหน้า และการเดินบัวว่าองค์ประกอบนี้มีประสิทธิภาพในการสร้างการจดจำต่ำ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ที่อยู่อาศัยหรือมีแนวโน้มที่จะอยู่อาศัย ในโครงการบ้านจัดสรรระดับกลาง

4.2.1 ระดับการจดจำองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เรื่องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมในธุรกิจบ้านจัดสรรระดับกลาง ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์แยกเป็นประเด็นเรื่องจำนวน และร้อยละของการจดจำองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภทที่ผู้บริโภครู้ได้ เห็นซึ่งมีระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (interval scale)

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามเพื่อให้ทราบถึงอัตราการจดจำองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท ซึ่งได้ผลตามตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของการจดจำองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ชนิด

ตัวแปร	ร้อยละของผู้บริโภค	จำนวน
1 รูปปร่าง - shape	53.0%	80
2 รูปทรง - form	71.2%	107
3.การวางผัง - lay out	67.8%	102
4.การจัดวางองค์ประกอบ - composition	64.3%	97
5.รูปแบบทางสถาปัตยกรรม - style	81.3%	122
6.สี - color	55.7%	84
7.วัสดุ - material	39.3%	59
8.หลังคา - roof	63.3%	95
9.ซุ้มหน้าและการเดินบัวปูน - facade	61.3%	92
10.ราว ระแนง - fin&rail	20.0%	30

N=150 คน

จากการศึกษาถึงการจดจำองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท ผู้วิจัยได้ทำการประเมินโดยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้บริโภคว่ามีการจดจำองค์ประกอบแต่ละชนิดได้หรือไม่ โดยผลที่ได้เป็นดังนี้

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ได้รับการจดจำมากที่สุดคือ รูปแบบทางสถาปัตยกรรม จากการทำการทดสอบพบว่ามียอดการจำได้ถึงร้อยละ 81.3 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับมีการรับรู้ และการจดจำมาก องค์ประกอบที่มีอัตราการจดจำดีรองลงมาได้ดังนี้ สัดส่วนของอาคารมีการจดจำร้อยละ 71.2 การวางผังมีการจดจำร้อยละ 67.8 การจัดวางองค์ประกอบอาคารร้อยละ 64.3 หลังคาร้อยละ 63.3 และซุ้มหน้า/การเดินบัวปูนร้อยละ 61.3 ซึ่งจากการประเมินองค์ประกอบทั้ง 5 ตัวนี้อยู่ในระดับมีการรับรู้ และจดจำมาก อันดับต่อมาคือ สีซึ่งมีอัตราการจดจำร้อยละ 55.7 รูปปร่างอาคารร้อยละ 53.0 จากการประเมินองค์ประกอบทั้ง 2 ตัวนี้อยู่ในระดับมีการรับรู้และจดจำปานกลาง อันดับต่อมาคือ วัสดุซึ่งมีอัตราการจดจำร้อยละ 39.3 และราว/ระแนงร้อยละ 20.0 จากการประเมินองค์ประกอบทั้ง 2 ตัวนี้อยู่ในระดับมีการรับรู้ และจดจำน้อย

4.2.2 จำนวนและร้อยละของความชอบต่อการนำเอารูปแบบการจัดวางที่กระตุ้นการรับรู้มาใช้ในการออกแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภทของกลุ่มผู้บริโภคแต่ละกลุ่ม

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามเพื่อให้ทราบถึงความชื่นชอบต่อการนำเอารูปแบบการจัดวางที่กระตุ้นการรับรู้ มาใช้ในการออกแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท ซึ่งได้ผลตามตารางที่ 4.7 และ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.7

ร้อยละความชอบในการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่นำเสนอในภาพรวมมาใช้เทียบกับกลุ่มผู้บริโภคแต่ละกลุ่ม

ตัวแปร	กลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำ(Aspire)	กลุ่มชนชั้นกลาง(Mainstreamer)
รูปร่าง - shape		
การกระตุ้นต่ำ รูปร่างไม่แตกต่าง	27.5	42.1
การกระตุ้นสูง รูปร่างไม่แตกต่าง	17.2	14.7
การกระตุ้นสูง รูปร่างแตกต่าง	41.3	32.6
การกระตุ้นต่ำ รูปร่างแตกต่าง	13.7	10.5
รูปทรง - form		
การกระตุ้นต่ำ รูปทรงไม่แตกต่าง	12.9	18.9
การกระตุ้นสูง รูปทรงไม่แตกต่าง	45.1	63.1
การกระตุ้นสูง รูปทรงแตกต่าง	9.6	5.2
การกระตุ้นต่ำ รูปทรงแตกต่าง	32.2	12.6
ผัง - lay out		
การกระตุ้นต่ำ ผังไม่แตกต่าง	32.2	22.9
การกระตุ้นสูง ผังไม่แตกต่าง	32.2	23.9
การกระตุ้นสูง ผังแตกต่าง	22.5	33.3
การกระตุ้นต่ำ ผังแตกต่าง	12.9	19.7
การจัดวางองค์ประกอบ – composition		
การกระตุ้นต่ำ การจัดวางไม่แตกต่าง	25.8	45.8
การกระตุ้นสูง การจัดวางไม่แตกต่าง	22.5	19.7
การกระตุ้นสูง การจัดวางแตกต่าง	32.2	23.9
การกระตุ้นต่ำ การจัดวางแตกต่าง	19.3	10.4

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	กลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำ(Aspire)	กลุ่มชนชั้นกลาง(Mainstreamer)
รูปแบบทางสถาปัตยกรรม - style		
การกระตุนต่ำ สไตล์ไม่แตกต่าง	22.5	24.2
การกระตุนสูง สไตล์ไม่แตกต่าง	45.1	40.0
การกระตุนสูง สไตล์แตกต่าง	12.9	8.4
การกระตุนต่ำ สไตล์แตกต่าง	19.3	27.3

N=150 คน

จากการศึกษาถึงความชอบในลักษณะการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม จำนวน 10 ประเภท ผู้วิจัยได้ทำการประเมินโดยการ แจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้บริโภคว่ามีความชื่นชอบการใช้องค์ประกอบแต่ละชนิดแบบใด โดยมีลักษณะการนำเอาองค์ประกอบไปประยุกต์ใช้ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่างแต่มีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูง
2. องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่างและมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าต่ำ
3. องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่างแต่มีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าต่ำ
4. องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่างและมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูง

โดยทำการวัดความชอบของกลุ่มผู้บริโภค 2 กลุ่มคือกลุ่มชนชั้นกลาง (mainstreamer) และกลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำ (aspirer) ซึ่งเป็น 2 กลุ่มผู้บริโภคหลักในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ระดับกลางผลที่ได้จากการศึกษาเป็นดังนี้

องค์ประกอบด้านรูปร่างอาคารกลุ่มผู้บริโภคมีความชอบที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำมีลักษณะความชอบกับการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.3 แต่กลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบกับการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าต่ำ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำส่วนมากชอบการออกแบบบ้านที่ใส่รูปร่างที่แปลกใหม่แตกต่างจากอาคารรูปสี่เหลี่ยม และมีการจัดวางเป็นแบบซับซ้อน คาดเดาไม่ได้ ในขณะที่กลุ่มชนชั้นกลางมีความชื่นชอบอาคารรูปสี่เหลี่ยมธรรมดา และมีการจัดวางแบบคาดเดาได้ (เหมือนกับโครงการทั่วไป)

องค์ประกอบด้านรูปทรงอาคาร กลุ่มผู้บริโภคทั้งสองกลุ่มมีความชอบไปในทิศทางเดียวกันคือมีความชอบกับลักษณะการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่างแต่มีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.1 และ 63.1 ตามลำดับสามารถอธิบาย

ได้ว่าผู้บริโภครทั้ง 2 กลุ่มมีความชอบกับบ้านที่มีรูปทรงอาคารแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีด้านกว้างและด้านยาวใกล้เคียงกันแต่มีการจัดวางแบบคาเดาไม่ได้

องค์ประกอบด้านการวางผังโครงการพบว่า ผู้บริโภคกลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำมีความชอบในรูปแบบการวางผัง 2 แบบคือ แบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าต่ำ และแบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่างแต่มีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงเป็นจำนวนเท่ากันร้อยละ 32.2 ในขณะที่กลุ่มชนชั้นกลางกลับมีความชอบลักษณะการใช้แบบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงมากที่สุดถึงร้อยละ 33.3 สามารถอธิบายได้ดังนี้ กลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำมีความชอบการวางผังแบบผังโครงการทั่วไป (ผังแบบตารางแบ่งพื้นที่ดินตามแนวนอนแนวตรง) หรือการวางผังแบบตามแนวนอนแต่มีการจัดวางพื้นที่ดินที่ไม่เรียงกันเป็นแนวตรง เช่น การจัดแบบกลุ่มบ้านเป็นต้น ในขณะที่กลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบการวางผังแบบที่มีความแตกต่าง และมีการจัดวางที่ไม่ใช่แบบเรียงติด ๆ กัน เช่น การวางผังบ้านแบบคัสเตอร์ (กลุ่มหมู่บ้าน) ล้อมรอบทะเลสาบ

องค์ประกอบด้านการจัดวางองค์ประกอบพบว่า กลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำมีความชอบลักษณะการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงมากที่สุดร้อยละ 32.2 ในขณะที่กลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบลักษณะการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าต่ำมากที่สุดร้อยละ 45.8 สามารถอธิบายผลได้ว่า กลุ่มผู้คาดหวังความเป็นผู้นำมีความชอบลักษณะการจัดวางองค์ประกอบอาคารแบบที่มีความแตกต่าง และมีการจัดวางแบบคาเดาไม่ได้ เช่นการจัดวางอาคารที่มีการเหลื่อมล้ำกันมีส่วนที่ยื่นออกมามากกว่าปกติ เป็นต้น ในขณะที่กลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบการใช้การจัดวางองค์ประกอบแบบที่พบเห็นทั่วไป และมีการจัดวางแบบคาเดาได้ เช่น การวางอาคารแบบสมมาตร

องค์ประกอบด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม พบว่า ผู้บริโภคทั้งสองกลุ่มมีความชอบแบบเดียวกัน คือองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่างแต่มีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.1 และ 40 ตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้บริโภครทั้งสองกลุ่มมีความชอบการใช้รูปแบบทางสถาปัตยกรรมแบบร่วมสมัยแต่มีการจัดวางแบบคาเดาไม่ได้

ตารางที่ 4.8

ร้อยละความชอบในการนำเอาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม
ที่นำเสนอเฉพาะส่วนมาใช้เทียบกับกลุ่มผู้บริโภคนั้นๆ

ตัวแปร	กลุ่มผู้คาดหวังความเป็นผู้นำ(aspire)	กลุ่มชนชั้นกลาง(mainstreamer)
สี - Color	48.3	35.4
การกระตุ้นต่ำ สีไม่แตกต่าง		
การกระตุ้นสูง สีไม่แตกต่าง	29.0	43.75
การกระตุ้นสูง สีแตกต่าง	16.1	10.4
การกระตุ้นต่ำ สีแตกต่าง	6.4	10.4
วัสดุ - Material	19.3	22.9
การกระตุ้นต่ำ วัสดุไม่แตกต่าง		
การกระตุ้นสูง วัสดุไม่แตกต่าง	22.5	19.8
การกระตุ้นสูง วัสดุแตกต่าง	32.2	33.3
การกระตุ้นต่ำ วัสดุแตกต่าง	25.8	23.9
หลังคา - Roof	32.2	26.0
การกระตุ้นต่ำ หลังคาไม่แตกต่าง		
การกระตุ้นสูง หลังคาไม่แตกต่าง	25.8	57.2
การกระตุ้นสูง หลังคาแตกต่าง	29.0	6.2
การกระตุ้นต่ำ หลังคาแตกต่าง	12.9	10.4
.ซุ้มหน้าและการเดินบัวปูน -Façade & Rib	3.3	13.5
การกระตุ้นต่ำ ซุ้มไม่แตกต่าง		
การกระตุ้นสูง ซุ้มไม่แตกต่าง	16.6	12.5
การกระตุ้นสูง :ซุ้มแตกต่าง	56.6	64.5
การกระตุ้นต่ำ ซุ้มแตกต่าง	23.3	9.3
.ราว ระแนง - Rail & Fin	13.3	6.4
การกระตุ้นต่ำ ระแนงไม่แตกต่าง		
การกระตุ้นสูง ระแนงไม่แตกต่าง	13.3	10.7
การกระตุ้นสูง ระแนงแตกต่าง	33.3	31.1
การกระตุ้นต่ำ ระแนงแตกต่าง	40.0	40.8

N = 150 คน

องค์ประกอบทางด้านสีพบว่า กลุ่มผู้คาดหวังความเป็นผู้นำมีความชอบลักษณะการใช้อองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสูงไว้ต่ำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 48.3 ในขณะที่กลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบการใช้อองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่

แตกต่างกันแต่มีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.75 สามารถอธิบายได้ว่า ผู้บริโภคกลุ่มคาดหวังความเป็นผู้นำมีความชอบการใช้สีแบบที่ไม่มีมีความแตกต่าง (ครีม น้ำตาล ขาว เทาและส้ม/ชมพูอ่อน) และใช้เพียงสีเดียวกับตัวบ้าน ในขณะที่กลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบการใช้สีที่ไม่มีมีความแตกต่างเช่นกัน แต่ลักษณะการใช้ควรใช้แบบที่มีหลายสีทาตามส่วนต่าง ๆ แบบคาดเดาไม่ได้

องค์ประกอบด้านวัสดุพบว่าผู้บริโภคกลุ่มคาดหวังความเป็นผู้นำ และกลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบลักษณะการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงมากที่สุดเหมือนกันร้อยละ 32.2 และ 33.3 ตามลำดับ สามารถอธิบายผลได้ว่า ผู้บริโภคทั้งสองกลุ่มมีความชอบการใช้วัสดุที่มีความแตกต่างจากโครงการทั่วไป และมีการจัดวางแบบคาดเดาไม่ได้

องค์ประกอบด้านหลังคาพบว่า ผู้บริโภคกลุ่มคาดหวังความเป็นผู้นำมีความชอบการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าต่ำมากที่สุดร้อยละ 32.2 กลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ไม่แตกต่าง แต่มีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงมากที่สุดร้อยละ 57.2 สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำมีความชอบรูปแบบหลังคาแบบปั้นหยารหรือ จั่วที่เป็นลักษณะหลังคาเดียวในขณะที่กลุ่มชนชั้นกลางชอบลักษณะการใช้หลังคาแบบปั้นหยารหรือ จั่วที่มีการซ้อนชั้นจัดวางแบบคาดเดาไม่ได้

องค์ประกอบด้านซุ้มหน้า และการเดินบันไดพบว่าผู้บริโภคกลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำ และกลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่าง และมีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าสูงมากที่สุดร้อยละ 56.6 และ 64.5 ตามลำดับ สามารถอธิบายได้ว่า ผู้บริโภคทั้งสองกลุ่มมีความชอบการออกแบบโครงการที่มีความแตกต่างจากโครงการทั่วไป (ซุ้มอาคารเดินบัวแบบร่วมสมัย) และใช้การจัดวางแบบคาดเดาไม่ได้

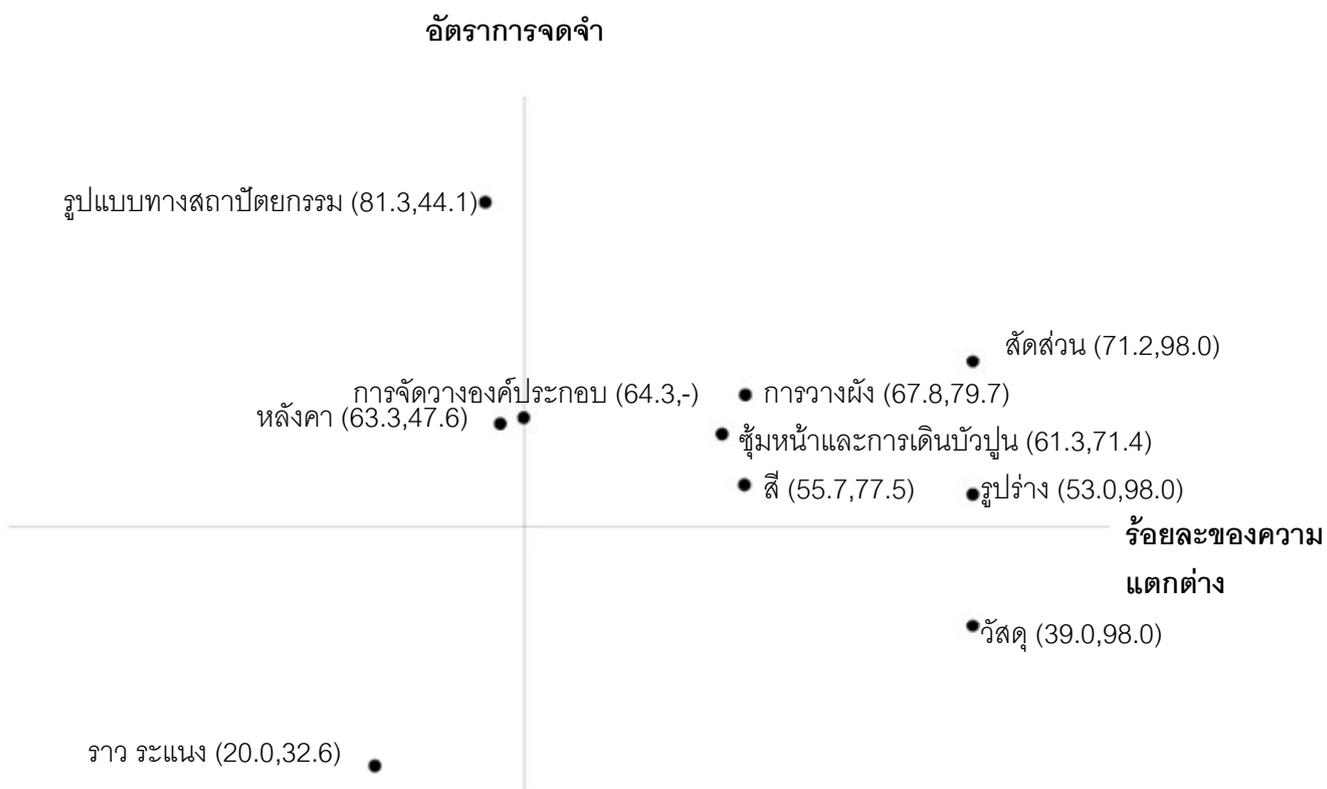
องค์ประกอบด้านราว ระแนง พบว่าผู้บริโภคกลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำ และกลุ่มชนชั้นกลางมีความชอบการใช้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่างแต่มีการจัดวางแบบระดับสิ่งเร้าต่ำมากที่สุดร้อยละ 40 และ 40.8 ตามลำดับ สามารถอธิบายได้ว่าผู้บริโภคมีความชอบการออกแบบราวระแนงในรูปแบบที่แตกต่างจากโครงการทั่วไป (เหล็กราวระปียงเดินเส้นตรงแนวนอน และเหล็กราวระปียงเดินเส้นตรงแนวตั้ง) และมีการจัดวางในตำแหน่งที่คาดเดาได้

จากการทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ทำการศึกษาพบว่าองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ให้ผลทางด้านการจดจำได้ดีได้แก่รูปแบบทางสถาปัตยกรรม แต่เมื่อทำการศึกษาถึงการนำไปใช้ใน

โครงการบ้านจัดสรรกลับพบว่าการใช้รูปแบบทางสถาปัตยกรรมนั้นมีความหลากหลายเป็นอย่างมากทำให้การสร้างเอกลักษณ์ (ความแตกต่าง) ทำได้ยากกว่า ในทางตรงกันข้ามที่ลักษณะการวางผังซึ่งมีอัตราการจดจำน้อยกว่าแต่มีความหลากหลายในการนำไปใช้น้อยกว่า สามารถแสดงผังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 4.8

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการจดจำ และร้อยละความแตกต่างในการนำมาใช้
ลักษณะองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมแบบใหม่มาใช้

จากภาพแสดงให้เห็นถึงอัตราการจดจำองค์ประกอบแต่ละประเภท และร้อยละของความแตกต่างในการนำมาใช้ในการสร้างเอกลักษณ์ โดยองค์ประกอบที่เหมาะสมที่จะใช้ในการสร้างเอกลักษณ์ควรเป็นองค์ประกอบที่มีอัตราการจดจำของผู้บริโภคอยู่ในระดับสูง และอัตราการความแตกต่างในการนำมาใช้เมื่อเทียบกับของที่มีอยู่ในท้องตลาดอยู่ในระดับสูงซึ่งจะเห็นว่างค์ประกอบที่มีการจดจำดีที่สุดมีอัตราความแตกต่างต่ำ ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้เมื่อนำมาทำการให้คะแนนเพื่อดูถึงปัจจัยที่มีโอกาสดีที่สุด โดยเกณฑ์การให้คะแนนให้กับองค์ประกอบแต่

ละประเภทนั้นจะใช้วิธีการให้คะแนนกับองค์ประกอบที่มีร้อยละ (ของการรับรู้จดจำ และความแตกต่าง) มากที่สุดเป็น 10 คะแนน และให้คะแนนองค์ประกอบที่รองลงมาลดลงทีละ 1 คะแนน โดยสามารถสรุปคะแนนได้ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9

คะแนนขององค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภท

องค์ประกอบ	รูปร่าง	สัดส่วน	การวางผัง	การจัดวางองค์ประกอบ	รูปแบบทางสถาปัตยกรรม	สี	วัสดุ	หลังคา	ชั่มหน้าและกระเบื้องปู	ราว ระแนง
การรับรู้	3	9	8	7	10	4	2	6	5	1
การสร้าง ความ แตกต่าง	10	10	7	N/A	3	6	10	4	5	2
รวม	13	19	15	N/A	13	10	12	10	10	3

เมื่อทำการให้คะแนนแล้วจะพบว่า องค์ประกอบที่มีคะแนนดีที่สุดได้แก่สัดส่วน รองลงมาได้แก่การวางผัง รูปร่าง รูปแบบทางสถาปัตยกรรม วัสดุ สี หลังคา ชั่ม และบัวปูน ราว ระแนง ตามลำดับ แต่เมื่อดูเฉพาะองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่มีการใช้ในการสร้างเอกลักษณ์จริงจะพบว่า องค์ประกอบที่มีความเหมาะสมที่สุดคือ การวางผัง รูปแบบทางสถาปัตยกรรม วัสดุ สี หลังคา ชั่ม และบัวปูน ราว ระแนง ตามลำดับ โดยการจัดลำดับนี้จะนำมาใช้พิจารณาร่วมกับความเหมาะสม และข้อจำกัดทางด้านการออกแบบและการทำการตลาดเพื่อทำการหาองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่มีความเหมาะสมที่สุดในการสร้างเอกลักษณ์ให้กับโครงการ

ในการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มผู้บริโภคที่อยู่อาศัย หรือมีแนวโน้มที่จะอยู่อาศัยในโครงการบ้านจัดสรรจำนวน 150 คน จาก 5 เขตพื้นที่การศึกษาพบว่า ผู้บริโภคมีการรับรู้ และจดจำองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภทไม่เท่ากัน โดยองค์ประกอบที่ผู้บริโภคมีการรับรู้ และจดจำได้ดีที่สุดคือองค์ประกอบด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม ในขณะที่องค์ประกอบที่มีการรับรู้และจดจำได้น้อยที่สุดคือ ราว และระแนง

ในส่วนของความพึงพอใจในรูปแบบการนำไปใช้งานนั้นพบว่ากลุ่มผู้บริโภครที่ทำการศึกษาทั้งสองกลุ่มซึ่งได้แก่ กลุ่มผู้มุ่งหวังความเป็นผู้นำ (aspire) และกลุ่มชนชั้นกลาง (mainstreamer) มีความพึงพอใจที่คล้ายคลึง และแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเภทขององค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม ซึ่งเนื้อหาส่วนนี้จะนำไปวิเคราะห์ต่อไปในบทที่ 5 ในส่วนของการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการนำไปใช้ในโครงการที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการให้คะแนนองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมทั้ง 10 ประเภทนั้นจะนำไปใช้เพื่อการสรุปผลในบทที่ 7